

Punainen viiva.

Mikä on tehnyt pienestä Rupesta yhteiskunnan, joka monine puutteineen ja epäkohtineen huiteekin on kiekkonut Euroopan kansanvaltaisina maa?

Vastaus kuuluu ehdottomasti: kansa itse.

Kansa itse on luonut uuden demokratiamme. Se on tullut pitkältä ja aikeasta taistelulta, ei verisestä valjossodasta, vaan etupäässä järjestetyn työväenliikkeen rauhallisesta taistelusta, jossa aseina ei ole ollut väkivalta, vaan oikeutetun aatteen mahtava voima. Tähänastisia kansanvallan voittoja ei ole hankittu pistimillä, vaan - AANESTUSLIIPPUILLA.

Nuo pienet punaiset viivat, joita yhteiskunnallista uudistustyötä haluavat miehet ja naiset tässä maassa ovat eduskunta-vaaleissa valanneet, ne ovat saaneet suuria aikaan. Ne ovat määränneet valtiopäiville sellaisen kokoonpanon, että heti kun venäläisen sortohallituksen puolesta kävi mahdolliseksi ovat säädetyksi ja voimaan astuneiksi tulleet m.m. lait yleisestä ja yhtiöllisestä kunnallisesta äänioikeudesta ja 8-tuntisesta työpäivästä, mainivaksemme kaksi tärkeintä kansanvaltamme tukipylvästä, joita ei vielä millään mualla Euroopan valtiolla ole.

Yleisen äänioikeuden avulla olisi kansallamme ja nimeenomaan sen suurimmalle puolueella sosialidemokraateille, ollut tilaisuus rakentaa yhteiskuntamme mahdollisimman kansanvaltaiseksi, sillä Suomen tultua itsenäiseksi tasavallaksi ei Venäjän hallitus, tulokoon se millaiseksi tahtomansa, enää voi edistystyötä-tämme jarruttaa, ja oman porvaristomme oikeisto olisi siihen ollut liian heikko.

Luotta - nyt tulee verisin ikävä mutta - meidän useimmat sosialistijohtajamme taipuivat puoleensa edesvastuuttoman huligaanilainneksen edessä peläten vaikkapa syyttä muuten menettävänsä vaikutusvallansa heihin ja ehkä kadottavansa mukavan ja kovatuloisen johtajuusensa. He kulkivat tuon aiseksen etunäkössä joukoille poliisille, väkivallan teille, ja houkuttelivat auktoriteetillaan ja häikäilemättömillä valheilla mukansa suuret joukot järjestyneen työväen korkeammallakin tasolla olevia herkkäkoskeisempia henkilöitä.

Vanha voittoisa taisteluasi, parlamentaarinen äänestysviiva hyljättiin. Ruvettiin piirtämään uusi punainen viiva mutta niitä ei piiretty kynällä äänestysliipulla, vaan ne hyljättiin pistimillä pohjolan lumihangille ja väriaineena sen - oman kansammeisten veri. Mikä tähän verileikkiin ollut edes syy varjokkaan. Tällä nykyään nauttavat jo n.s. "kansanvaltuutetutkin" aivan avoimesti ettei kysymyksessä ollut puoluksittomuus, vaan venäläiseen malliin tehty vallanmuutos, harvinaiselta.

Kumpi keino, kumpi punainen viiva tuottaa suurempia ja ennen kaikkea pysyviä tuloksia maamme kansanvaltaiselle kehitykselle? Sekö punaviiva, joka vedetään rauhallisen sivistystyön vertauskavalla, kynällä valkealle äänestysliipulle, vaiko se, joka mirhaasein ja tuskanhuutojen säestäessä tehdään valkeaan nieterseen?

Historia ratkaisee empiättä asian edellisen eduksi, jälkimäisen häviöksi. Joka valtiomiehen on lausunut nuo nykyään merkille pantavat sanat: "Tistimiin vo nojata, mutta niiden päällä ei voi istua."

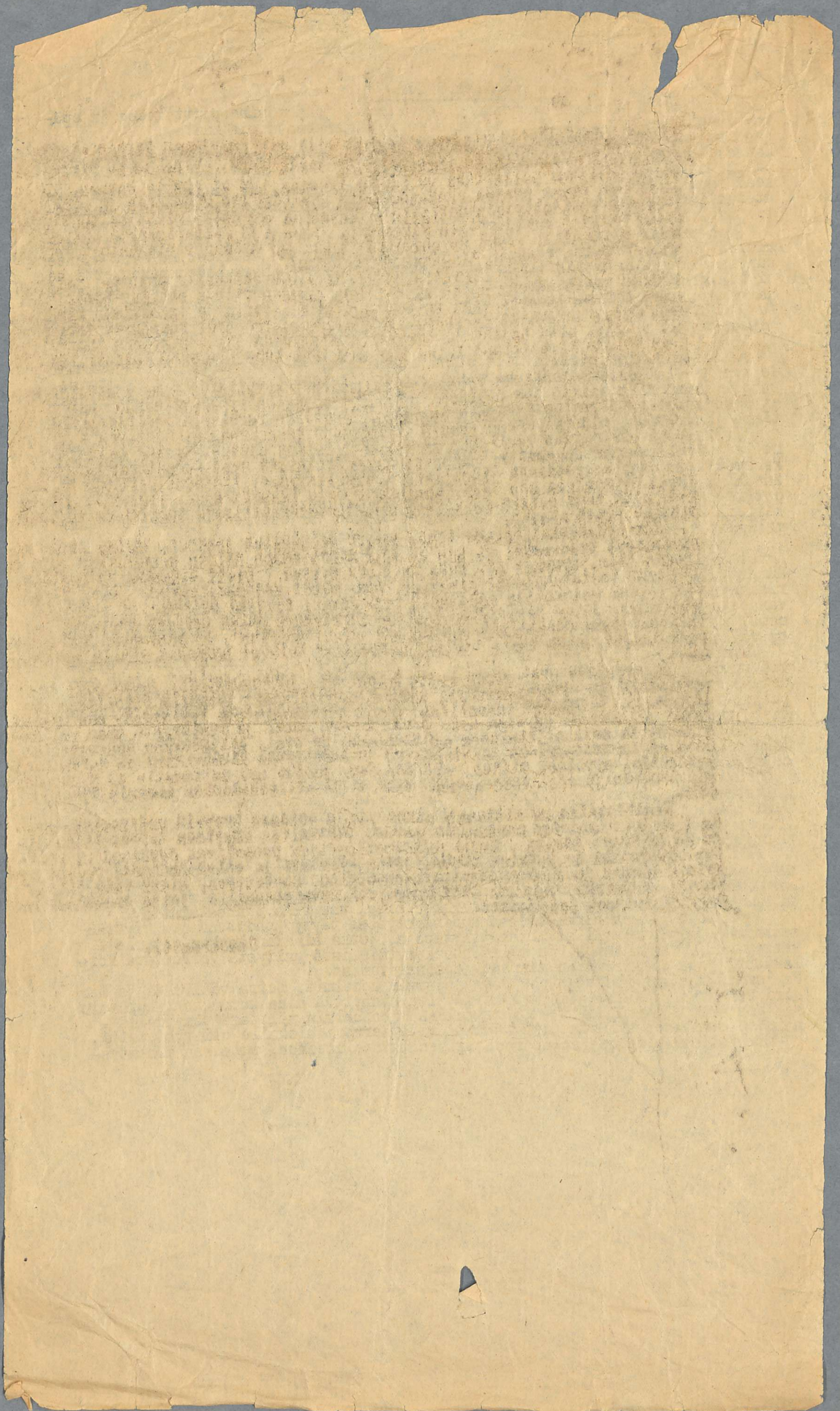
Väkivalta ei voi kestää kauan, ennenkuin se väkivallalla kumotaan; ja sen kumotessa kaatuvat myös kaikki sen toimenpiteet ja määräykset, hyvätkin; jo seurauksia on, sillä niillä ei ole lain jatkuvaa voimaa, koska ne eivät ole syntyneet kansanvallan tahdosta, vaan väkivallan pakosta, jonka oikeudesta kansa ei tunnusta.

Sellaisten laki taas, jonka kansantodiston jäävittömin ilmaisi ja "mies- ja nais- ääni"-järjestelmällä valittu kansaneduskunta säätää, on vastaansanomattomasti pätevä, koska tällaisen lain säätäjää, koko kansan valitsemaa eduskunta ei kukaan venäläinen ja selväpäinen kansalainen voi olla tunnustamatta.

Vahvassa yhteiskunnallisessa uudistustyössä täytyy ehdottomasti käyttää sellaisia järjestelmällisiä menettelytapoja, jotka ainakin kansan enemmistö hyväksyy. Ellei näin tehdä, on sellaista kevytmielistä yritystä verrattava korpilakoon, joka alkuperin on määrätty epäonnistumaan.

Parlamentaarinen uudistustyö kantaa pysyviä hedelmiä, mutta väkivalta ja terrori rakentaa hiekkialla. Verinen härmävalta synnyttää aina kumpouksen; kun tulee sen nostamatta nyrkkyvalta - ja se tulee luonnonlain välttämättömyydellä - niinas pyrkimään arhotta pois kaiken, mitä terrori hiekalle oli pystytetty.

Hyljätessään kansanvallan rauhallisen taistelukeinon, punaisen äänestys-

mitä
viivan sosialistijohtajamme tekivät valitettavimman karhupalveluksen
sosiaalidemokrattiselle reformityölle tässä maassa. Kurhaasein kirjoit-
tetun veripunaviivan politiikka loppuu lyhyeen, sitä ei epäile ku-
kaan, joka harmitsee asia omassa päässänsä eikä sokeasti usko työmie-
hen jo Tiedonantolehden väritettyihin " uutisiin". (Katsokaa vain esim.
miten bolshevikkivolia näinä päivinä kukistettiin Virossa ja miten se
jo Pietarissakin hoitauti hautansa partaalla; ilman bolshevikein tu-
kea taas meidän veripunaisten "hallituksemme" kaatuu niinkuin tikapuut
ilman seinää.)

Kun meillä tämän hirvittävän kevytmielisen seikkailun jälkeksi
päättyy, palataan jälleen ratkaisemaan asiat tuon toisen punaisen vii-
van avulla jonka väri ei kuvaa kansalaisverta vaan kaiken puolista e-
distystä ja todellista kansanvaltaa. Mutta uskovatko ne sosialistijoh-
tajat, jotka ovat ruvenneet tähän korkeaan peiliin, että häviön ja kat-
kerien pettymysten jälkeen noiden punaviivojen luku heidän listoillaan
tulee kasvamaan tahi edes pysymään entisellään? Varmastikaan eivät.

Viimekesäiset rystöt ja ilkeävaltaiset korpilakot y.m. ajattele-
mattomat teot joille osa sos. dem. p. erehtyi antamaan hyväksymisensä
saivat aikaan että puolue lokakuun vaaleissa varsinkin maalaisväestön
kannatusta, siirtyi enemmistöstä vähemmistöön eduskunnassa. On aivan
varma että viime marraskuun verilakko ja varsinkin näiden kauhun päi-
vien tapahtumat, jolloinmuusta puhumatta, tuhannet nuoret työläiset ovat
hengellään saaneet maksaa villitsijöidensä rikollisen kevytmielisyy-
syyden, tietävät erittäin huomattavoa alenemista sos. dem. kansanedus-
tajain lukumäärässä. Itsestään selvää on, että tämä seikkailu merkitsee
sosiaalidemokraattisten ihanteiden tateuttamiselle tässä maassa.

Kun työväenliikkeemme tämän kirotun seikkailun johdosta täytyy
ottaa monivuotinen taka-askele ja kun se tulee menettämään paljon pit-
källisen työn tuloksia niin, kysymme me, kuka on siihen syyppä? Sivät
ainakaan ne sos. dem. puolueen valistuneimmat ainekset esi. monet kan-
sanedustajat, jotka tämän rikollisen seikkailun ankarasti tuomitsevat;
eivätkä suinkaan ne lukuisat työläiset, jotka petettyinä luulevat kär-
sivänsä jolon sattuessa poulesta ja taistelevans rehellisen sosialismin
toteuttamiseksi; yhtävähän kun nekään kansalaiset, jotka tämän verisen
hirmuvallan tulevat he kensä uhalla kukistamaan.

Si syyppäitä ovat enen muita ne sos. dem. puolueen johtohenkilöt,
jotka ovat tunnottomasti ja epämoraalisella tavalla kiihoittaneet yh-
tällä rikollisia huligaaninaineksia, toisaalla kunnollisia mutta herk-
käuskoisia työläisiä, nuo miehet jotka julkenevat käyttäen koko kansan
luokan onnea ja menestystä oman vallanhihonsa ja seikkailuhalun-
sa astinlautana. He ovat hyljättyään kansanvallan sekä parlamenttaar-
isen taistelutavan ja lahdettyään hirmuvallan ja harvainvallan tiel-
le, syylliset siihen, että sos. dem. puolue nyt auttamatta on menettä-
nyt sen tärkeän ja edullisen aseman, mikä sillä oli eduskunnan enem-
mistöpuolueena.

Eduskuntatie on sittenkin ainoa, jolla voidaan pysyviä uudistuk-
sia saada aikaan; se on historian muuttumaton opetus. Väkivaltaa käyt-
tään työväenliikkeeksi aine on kärsinyt häviön. Mutta parlamenttaarisen
punaviivan merkeissä se voittaa. Senvuoksi on kaikkien niiden, jotka
kylmästi ja selvämielisesti voivat nykyistä asemaa ja tulevaisu-
utta tarkastella, koetettava, missä vain tilaisuutta tarjoutuu, va-
laista tätä kysymystä sokaistuneille, jotta suomakset heidän silmis-
tänsä putoaisivat.

Demokraatti.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher due to the paper's age and damage.